

Rond de Schutsboom

**Periodieke uitgave van:
Heemkundige kring “De Vyer Heertganghen”**

Jaargang: 29 nr. 2

Rond de Schutsboom

Periodiek van:

Heemkundige kring “De Vyer Heertganghen”

Redactie: Jan v. Eijck
Thijs Kemmeren
Jef van Gils
Norbert de Vries
Jan Pieterse
Ben Loonen

Layout: Aschwin Wijdemans

Secretariaat: Nieuwe Rielseweg 41-43
5051 PD Goirle
Tel: 013 - 534 89 72

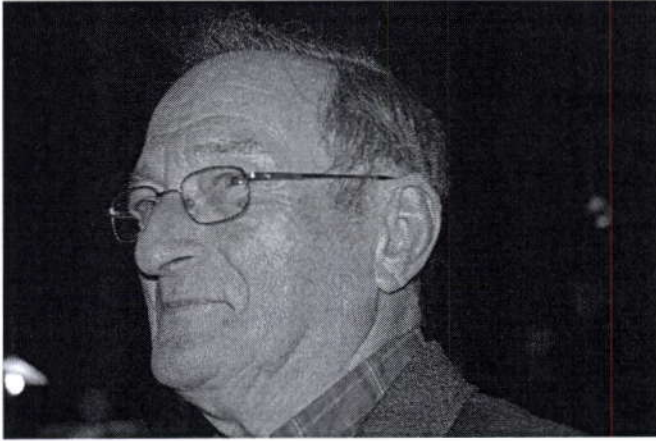
Jaargang 29 nr.2

december 2009

	pagina
In memoriam.....Piet Wiercx	2
In memoriam.....Piet de Bresser	5
Portret 210: Frater Eugenius, Piet van Dongen (1923)	7
Brabants bont ‘ne boerezaddoek vol	12
Van de NV Eerste Goirlesche Wollenstoffenfabriek tot de Goirlese Badstofweverij G. H. van Dun & Zn	14
De imker vertelt	19
Toponiemen	20
Midwintergebruiken	22
In het jaar van de tradities “ breken” met een traditie	39

In memoriam.....Piet Wiercx

Bernard Robben

Toen Piet mij vorige week woensdag rond 4 uur/half 5 belde, klonk zijn stem bijna als vanouds.... alsof hij weer 'n heemkundig plan had uitbroed, dat hij even wilde bespreken. Zo ging dat vaak....even met elkaar afstemmen.

Alras bleek, dat Piet belde....om afscheid te nemen.

Ik had er nog heen willen gaan, maar moest dat – aldus Piet met een

inmiddels duidelijk andere stem – maar niet meer doen. Het ging niet zo best meer.

En dan zit je daar....verbouwereerd en aangeslagen....even niet goed raad wetend met de situatie.

We waren er beiden stil van en Piet bedankte voor een prettige samenwerking en wenste veel sterkte bij 't Heem.

Jij ookPiet....bedankt voor alles.....jij ook.....sterkte.....!

Dat waren mijn laatste woorden met Piet....

's Avonds heb ik de mooiste aquarelkaart van Corrie volgeschreven en bij Piet in de bus gedaan. Ik had nog zoveel willen zeggen.

Hij heeft het – aldus Nel – allemaal en met 'n glimlach gelezen.

Ik heb óók gevraagd onze Pa en broer Tijn daarboven de groeten te doen....en onze Pa te vertellen dat 't bij 't Heem nog steeds goed draait....en dat deeltje 10 van het Tilburgs Prentebuukse – waarin ook Piet een kostelijk verhaal heeft geschreven – goed loopt.

En tot slot....houdoe....geen plechtstatig vaarwel.

Ik lees in de rouwkaart: rustig en vredig is van ons heengegaan, onze lieve echtgenoot, vader, schoonvader en opa. Tot het einde toe krachtig, betrokken, scherp van geest en altijd strevend naar het goede.

Ja....zo was Piet. Hij was aardig, maar ook ambitieus. Hij legde de lat erg hoog voor zichzelf, maar ook voor anderen....en ook voor die van 't Heem.

Hij was altijd in voor iets bijzonders, zoals de tentoonstelling De Laatste Eer.

Ook daarin heeft Piet – tesamen met diverse andere heemkundige coryfeeën – een groot aandeel gehad.

Bij Piet Wiercx was een Heemkundige Kring niet het badinerende koffiedrinken en veel lullen over vruuger, maar – en onze burgemeester vertolkte dat zo treffend, bij het uitreiken aan Piet van de Goirlese Kunst- en Cultuurprijs 2008 – met een verbazingwekkende grote kennis van zaken, met veel precisie en bevlogen – én gedrevenheid, met perfectionisme en passie op een inspirerende wijze zaken onderzoeken en nieuwe dingen opzetten en óók ten uitvoer brengen.

Piet was een soort Rembrandt en wij.....het kleurenpalet....en dan ontstond er iets moois, mooi om naar te kijken en te luisteren. De man had ook zoveel te zeggen.

Uit de mengkleuren van Piet ontstond kwaliteit.

De afgelopen periode van 10 jaar was voor mij “de gouden eeuw” bij 't Heem.

Nu is de meester dood en moeten de leerlingen zelfstandig verder.

Even terugvallen – wat altijd toch wel handig en gemakkelijk is – op het intellectuele geweten van de Vyer Heertganghen: Piet Wiercx – is niet meer mogelijk.
We voelen ons 'n beetje wees, maar.....hopelijk komen we daar wel overheen....met vereende krachten. Het zal moeten.

Piet was een uitmuntend secretaris, de gangmaker achter ons periodiek De Schutsboom. Hij schreef artikelen, was actief in de voorbereidingscommissie van de jaarlijkse kerstviering, was actief in de reiscommissie....bedacht activiteiten en evenementen.

Hij gaf gevraagd en ongevraagd advies en met al zijn ideeën en voorstellen werd wat gedaan. Piet was de linker- en rechterhand van 't Heem en gaf – met beide benen op de grond – de heemkundig verantwoorde richting aan. Eigenlijk deden we niets, alvorens Piet te consulteren. Als zo iemand je ontvalt, voelt dat als 'n amputatie. Was Piet dan een heilige....en gaan we hem zalig verklaren?

Nee hoor....hij was een gewone mens van vlees en bloed, die ook wel eens uit z'n slof kon schieten.

Ik heb 'm eens vergaderstukken door onze bestuurskamer zien smijten op 'n zaterdagochtend. Als Piet boos was, was dat óók met passie. Dan schoten de ogen vuur en ging de stem 'n octaaf hoger....maar nooit lang.

We zagen elkaar elke zaterdagmorgen bij 't Heem en dan begroette Piet mij op zijn manier.....goede morgen Meneer de Veurzitter...met de nadruk op veur en niet voor.

Op zaterdagmorgen zijn de leden van de Familie Heem allemaal thuis.....om te werken, te tuinieren, schilderen, onderhoud te plegen....en uiteraard koffie te drinken en te “proaten over vruuger”.

Dan gonst het van de activiteiten en dan werd onder de bezielende leiding van Piet de post doorgenomen en werden heemkundige plannen gesmeed en dingen bedacht.

Die zaterdagen zullen voortaan anders zijn. Piet kon zoveel, wist zoveel en deed zoveel.

A.s. zaterdag gaat er een bus vol heemliefhebbers op excursie...naar Xanten en Kevelaar in Duitsland. Aanvankelijk zouden we naar Dordrecht gaan, maar Piet adviseerde wat anders. Hij zal er niet bij zijn. Het is heel onwezenlijk.....je te realiseren dat je Piet dus nooit meer zult zien, nooit meer overleggen, geen kerstviering meer voorbereiden met hem.

Piet bleef evenwel tot het laatst toe doortastend. Toen ik contact zocht met Nelleke de Laat voor de kerstviering in december....zei Nelleke.....mar menneke....ik ben al lang geboekt door Piet. Zo was ie....!

Piet zorgde goed voor alles....voor zijn gezin, voor zijn school, voor zijn Heem....een heemkundige Pater Familias voor de meest uiteenlopende zaken.

Op zaterdagmorgen ging het vaak zo.....goedemorgen meneer de Veurzitter....van hetzelfde meneer de secretaris....is meneer de penningmeester het geld veilig opbergen of ermee vandoor?

We lachten om onze flauwe grap. Dan deden we zaken, maakten plannen, dronken koffie...bespraken allerlei locale en mondiale problemen tijdens het gezamenlijke koffiedrinken om half 11 in de grote schuur....en losten die in 'n half uur op.

De afgelopen weken was Piet er niet meer bij...en dan mis je iemand. De sfeer is anders.

We doen ons best, maar Vyer Heertganghen zonder Piet...zal toch een andere Heemkundige Kring zijn.

Piet was een doorzetter, die nooit klaagde over zijn ziekte en de ongemakken.

Hij ging er op een uitstekende en voorbeeldige wijze mee om.

Hij bleef immer actief en leverde keer op keer een prestatie van formaat.

Piet Wiercx is een voorbeeld voor velen.

Lieve Nel, Annemiek, Arjan en Jeroen.....hij was zo trots op julie en z'n kleinkinderen.....maar ook op zijn Heem!

Ik heb van 'm genoten en het als 'n voorrecht ervaren met zo'n erudite man en warme persoonlijkheid te werken en omgang te hebben.

Hij was uniek en - in de geest van Tina Turner, waarvan hij het bestaan niet wist – simply the best.

Europa had dan wel Karel de Grote, maar wij in Goirle niemand minder dan...Piet de Geweldige.

Als laatste eerbetoon aan Piet ga ik tot slot een gedicht voordragen, gemaakt door onze Pa bij het overlijden van zijn tweede vrouw, onze tweede moeder.

Dit gedichtje geeft op zo'n gevoelige, schrijnende en diepmenselijke wijze...bedroefdheid weer, het gemis, de eenzaamheid van dit moment, de hunkering naar wat ooit was, het onvermogen in dit leven niet alles zelf te kunnen regelen, het onvermijdelijke én....de berusting.

Voor onze Pa was "t Klökske" uiteraard in dialect een ode aan zijn te vroeg gestorven tweede vrouw.

Slecht zo nu en dan – bij hele bijzondere vrienden – leen ik dit gedicht, om die ander te gedenken en te eren.

Pa zou dit vast goed gevonden hebben, ja zelfs als 'n eer ervaren.

Ik noem dat weemoed!.....

*In m'n kaomer tikt 'n klökske
tikke-takke hil den dag
en 't slao wel duuzend keere..
want dè klökske is van slag.*

*In m'n koamer braand 'n vuurke
en as ik de vlammen zie
krèèg ik vremde visioenen..
want dè vuurke weeremt nie..*

*In m'n koamer stao 'n stuultje
as verloren stug en steeg
steeds verzonken in gedaachte..
want dè stuultje stao vort leeg.*

*In m'n koamer pronkt 'n krökske
en 'n lempke en 'n kruis..
dur 'n vrouwehaand bedisseld..
mar dè vrouwke is niet thuis..*

*In m'n koamer hangt 'n fotoo
van dè vrouwke nog as bruid..
naase dood.. 't is sunt dè-wel- dè
en 't kacheltje is uit.....*

Beste Piet, namens de voltallige club bij 't Heem...bedankt....je blijft onvergetelijk...en.... het ga je goed...daar.....ergens.....ver weg....wellicht niet eens zo ver?

Wij zijn trots op Piet Wiercx.....je blijft voor altijd in onze herinnering.
Bedankt meneer de secretaris, bedankt vriend, bedankt Piet.
Hopelijk tot ziens en voor nu: houdoe.

In memoriam.....Piet de Bresser

Bernard Robben

Ik had echt niet gedacht exact 6 weken na de begrafenis van Piet Wiercx hier wederom te staan..... en nu voor onze andere Piet..... Piet de Bresser.

Het lijkt wel of onze Lieve Heer op ramkoers ligt met onze heemkundige kring De Vyer Heertganghen. Eerst d'n denker....en nu d'n doener.

Piet de Bresser was 'n echte doener. De handen uit de mouwen en de tuin en het erf piekfijn in orde maken. Dat was hem wel toevertrouwd. Hij vond dat heerlijk en wij vonden dat fantastisch.

Je kunt je zijn overlijden niet voorstellen. Piet oogde sterk, taai en pezig en als je Piet bezig zag in de tuin of achter de grasmaaimachine....dan gaf hij dat ding - terwijl het toch gemotoriseerd was – nog een extra vaart mee. Hij gaf dat apparaat als het ware een zetje.

Piet was unne sjouwer. Alles ging snel, werd vakkundig geschoffeld en geverticuteerd, 'n woord waarin ik me bijna steeds verslik.

Piet wist hoe het moest. Hij verstond zijn vak. Hij miste ook nooit de zaterdagochtend bij 't Heem, hij was er eigenlijk altijd, behalve in de kerstperiode....dan verkocht hij kerstbomen. En hij leverde het groen voor bij de kerststal en hij plaatste en versierde met Piet Langerwerf de kerstboom in de kapel ten behoeve van de kerstviering.

Twee belangrijke Pieten zullen dus hun medewerking aan onze traditionele kerstviering niet meer verlenen.

Toch zullen we proberen er ook dit jaar weer iets moois van te maken, zodat Piet en Piet – ergens daar boven – instemmend zullen knikken.

Piet de Bresser was – zoals ik al zei – unne sjouwer.

Ook op de fiets. Hij kwam nooit langs fietsen, maar had er immer behoorlijk de pas in.

Hij zat altijd op de fiets en beroerde heftig de pedalen.

Bij het gezamenlijk koffiedrinken was hij óók altijd nadrukkelijk aanwezig.

Zijn stem kon niemand ontgaan. Als je die stem hoorde en je zag vervolgens de eigenaar....dacht je.....dit kan niet. Zijn stemgeluid zou in een nagesynchroniseerde cowboyfilm niet misstaan.

Een grote stem bij een relatief kleine man.

Bij Piet ging je gewoon op het geluid af.....en je vond hem altijd.

Die stem was rauw, wat rasperig en hard, maar....uit een goed hart.

In zijn werkzame leven zat Piet ook in 't groen, zoals dat in jargon heette.

Maar Piet had ook 'n andere kant. Hij heeft lange tijd rolstoelen gepoetst voor de bewoners van het verpleeghuis aan de Bergstraat en patiënten begeleid naar de mis.

